

Nakliyat vergisi hakkında 1/312 numaralı kanun lâyihası ve Maliye ve Bütçe encümenleri mazbataları

T. C.

Başvekâlet

Muamelât müdürlüğü

Sayı: 6/963

23 - IV - 1932

B. M. M. Yüksek Reisliğine

Nakliyat vergisi hakkında Maliye vekâletince hazırlanan ve İcra Vekilleri Heyetinin 20 - IV - 1932 tarihli içtımamında Yüksek Meclise arzı kararlaştırılan kanun lâyihası esbabı mucibesile birlikte takdim kılınmıştır.

Muktazasının ifasına müsaade buyurulmasını rica ederim efendim.

Başvekil

İsmet

Nakliyat vergisi kanun projesinin esbabı mucibesi

Memleketimizde nakliyat vergisi, 10 nisan 1340 tarihli ve 472 numaralı kanun ile ihdas edilmiştir. Bu gün ahkâmı meri olan işbu kanuna göre, gerek Devletçe gerek şirketler ve eşhas tarafından muayyen tarifeye veya tebeddülü ücrete tebaan seyrüsefer ettirilen şimendifer, vapur, tramvay ve tünel ile seyahat eden yolcular, bilet bedelleri üzerinden nakliyat vergisi vermekle mükelleftirler. Nakliyat vergisi bilet bedelile birlikte nakliyat müesseselerince, yüzde beş aidat mukabilinde tahsil ve malsandıklarına teslim olunmaktadır.

Mevcut nakliyat vergisi kanunu, nakliyat vergisini şimendifer, vapur, tramvay, tünel ile seyahat eden yolculara hasretmekle vergi mevzuunu gayet dar tuttuğu gibi, bu günün ihtiyaçlarına tekabül etmemesi ve tahsilâta ait hükümlerinin gayrikâfi ve müeyyidesiz bulunması itibarile de tadile muhtaç bir haldedir.

Nakliyat vergisi kanununun meriyete girdiği 1340 senesindeki vaziyet ile bu günün ihtiyaçları aynı değildir. Memleketimizde gerek şehir dahili gerek şehirler arasındaki kara yolları son senelerde çoğalmış, tamir ve ıslah edilmiştir. Bu vaziyet motörlü nakliye vasıtalarının çoğalmasını intaç eylemiştir. Demiryolları ile yapılan nakliyattan vergi alındığı halde diğer zatülhareke nakliye vasıtalarından bu verginin alınmaması, demiryolları aleyhine sebepsiz bir rekabet vesilesi ihzar eylemektedir.

Diğer eihetten zatülhareke nakliye vasıtalarının memlekete fazla miktarda girmesi millî servetten mühim bir kısmının harice gitmesine ve benzin ithalâtının da çoğalmasına sebep olmaktadır. Bu yüzden gün geçtikçe hayvanla ve hayvanla tahrik edilen araba nakliyatı, küçük kasabalarda hatta köylerde bile azalmaktadır. Bu vaziyet hayvan yemi olarak kullanılan ziraî mahsulâtımızın sarfiyatını da müteessir etmektedir.

Bu itibarla nakliyat vergisi kanunu projesini ihzar ederken, kara, deniz, nehir, hava yollarında çalışan bilûmum zatülhareke nakliyat vasıtalarını vergiye tâbi tutmak, iktisadî ve ticarî vaziyeti müteessir etmiyecek şekilde bir çok memleketlerde olduğu gibi, eşya nakliyatından hafif bir vergi aramak ve binnetice bu mevzudan beklenen varidatı artırmak gayesini takip etmiş bulunuyoruz. Her maddeye ait izahat sırasında, yukarıki gayelerin ne suretle temin edilmek istenildiği sırasile arz edilmiştir.

Projenin birinci maddesi vergi mevzuunu tayin etmektedir. Bu maddede umumî yollarla sularda (deniz, nehir ve göllerde) ve havada seyrüsefer ettirilen zatülhareke nakliyat vasıtaları vergiye tâbi tutulmuş ve zatülhareke nakliyat vasıtalarından ne olduğu da başkaca tasrih kılınmıştır.

Projenin ikinci maddesinde, nakliyat vergisinden müstesna olan zatülhareke nakliyat vasıtaları sayılmaktadır . Bu meyanda, makine kuvveti uç beygir veya üç beygirden daha az veya hacmi istiabı iki tonilâto veya iki tonilâtodan daha az olan zatülhareke nakliyat vasıtaları; inşaat tesisatı ve fennî ameliyatta istimal olunan zatülhareke vesait; orduya ait bilûmun kara, deniz, hava vasıtaları, resmî dairelerin makam ve hizmet otomobilleri; hastane, stihhiye, itfaiye otomobil ve kamyonlarla menafii umumiyeye hadim cemiyetlerin kazanç temini maksadı olmaksızın kendi hizmetlerinde kullandıkları vasıtalar; ve nihayet ziraî istihsalâtı tazyik etmemek maksadile ziraî istihsalâtta ve zürram kendi mahsulâtının köylerden şehir ve kasabalara naklinde kullanılan vasıtalar vergiden hariç bırakılmıştır.

Projenin 3 ve 4 üncü maddeleri, verginin tarh ve tahsilinde ihtilâfa mahal kalmamak üzere nakliyat vergisini vermekle mükellef olanları ve verginin hangi varidat idaresince tarhedileceğini ve bir merkezden tediyede bulunmak isteyen müesseselerin tâbi tutulacakları muameleyi tadat ve tavzih eylemektedir.

Projenin 5 inci maddesi, nakliyat vergisinin matrahını tayin etmektedir. Matrahın tayininde amelî bir tarikh ihtiyar edilmiş gerek varidat tahakkuk memurları gerek mükellefler için katî ve kabili tahkik esaslar aranılmıştır. Bu maksatla, Devlet, vilâyet, belediye ve Devlet müesseseleriyle şirketler ve fertler tarafından muayyen tarifeye ve muntazam seyrü sefere tebean işletilen tren, tramvay, tünel, otobüs, vapur, tayyare gibi kara, su ve hava nakliye vasıtalarında vergi matrahı, bilet ücreti olarak kabul edilmiştir. Bu kabîl müesseseler, muntazaman bilet kullandıkları ve bunlardan şimendifer, tramvay, tünel, vapurlara ait nakliyat vergisi şimdîye kadar bilet ücretleri üzerinden aldığı cihetle kısmen tevsi edilen bu tarz bersabık projeye ithal edilmiştir.

Muayyen tarifeye ve muntazam seyrü sefere tebean işletilmeyen zatülhareke vesaiti nakliyeden deniz, nehir ve göllere ait vesaiti nakliyede bunların liman idarelerinde müseccel tonilâto miktarları; karada nakliye vesaitinde de bunların belediyelerde kayıtlı beygir kuvvetleri, verginin tarhında esas tutulmuştur. Maahaza seyrüsefer edebilmeleri için büyük miktarda beygir kuvvetine mühtaç olan otobüs, omnibüs ve seyyah otomobilleri için beygir kuvvetine gidilmiyerek bunların oturma yerleri adedine göre vergiye tabiiyeti tercih edilmiştir.

Projenin 6 ve 7 ve 8 inci maddelerinde, matrahın mahiyetine göre alınacak vergi miktarları ve sureti hesabı beyan edilmiştir. Vergi miktarlarının tayininde mevcut kanunda birinci mevkile lüks mevkî aynı nisbete tâbi tutulmuştu. Projede muayyen tarifeye ve muntazam seyrüsefere tebean hareket eden vapurlarda bu cihet tefrik edilerek lüks mevkiler yüzde yirmi vergiye tâbi tutulduğu gibi, birinci mevkilerde bu gün cari olan nisbet de, yüzde beş nisbetinde zam ile teklif edilmiştir. Üçüncü mevkilerle göverte yoleularna bir zam yapılmamıştır. Türkiyeden cenebi memleketlere girecek yoleuların biletleri de vergi mevzuuna alınmış olmakla beraber, ihraat emtiamızın tazyik edilmemesi maksadile, cenebi memleketlere sevkolunacak eşya biletleri vergi mevzuundan hariç bırakılmıştır.

Müseccel tonilâtosu veya beygir kuvveti veya oturma adedine göre vergiye tâbi tutulacak zatülhareke nakliyat vasıtalarında bunları tazyik ve ihtiyacı işkâl etmeyecek miktarlarda vergi tesisine itina olunmuştur.

Demiryollarına muvazi yollarda muntazam seyrüsefer eden zatülhareke nakliyat vasıtaları, demiryollarına rekabet etmekte ve bazan müşkül vaziyetler ihdas eylemekte olduklarından bunların vergilerine yüzde elli zam yapılması teklif edilmiştir.

Projenin 9 uncu maddesinde, nakliyat vergisi mükelleflerinden muayyen tarifeye tebaan seyrüsefer etmiyen zatülhareke nakliyat vasıtaları eshabının riayete mecbur oldukları hususat kaydedilmektedir. Bu vesaitin vergi inzabatı noktasından, birer (vergi karnesi) almaları ve nakliye vasıtalarının terki, devri veya tebdili halinde cereyan eden muamelenin (vergi karnesi) üzerinde kayıt ve şerhedilmesi zarurî görülmüştür.

Keza nakliyat vergisinden istisna edilen nakliye vesaitinden şirketlerle eşhasa ait olanlar için (meccanî vergi karnesi) alınmak ta aynı inzıbat mülâhazasının tabîi bir neticesidir.

Projenin 10 uncu maddesinde yine aynı vergi inzıbatı mülâhazasıyla, vesaiti nakliye tacirleri için hüküm konulmuştur.

Projenin 11 inci maddesinde, Türkiye Turing kulüplerinin triptikleri ile Türkiyeye nakliye vasıtalarıyla gelecek seyyahlar için bir teshilât kabuledilmiş ve bunların Türkiyede buldukları mi detçe nakliyat vergisine tâbi tutulmamaları icabı hal ve maslahata muvafık görülmüştür.

Projenin 12, 13, 14, 15, 16 meri maddeleri verginin tahakkuk ve tahsili için vergi kanunlarında bulunması lâzımgelen esasları muhtevîdir.

Projenin 17 - 24 üncü maddelerinde, projede kendilerine vazife tahmil edilen şahısların ve mercilerin uhdelerine mevdu vezaifi hüsnü ifa etmeleri için cezaî hükümler konulmuş, tahsil olunan mebalığın tediyesinden müessesat müdür ve muhasebecilerinin de zaman ve mesuliyeti tasrih kılınmış, tediyede teaahur edenlere yüzde on zam yapılacağı zikredilmiştir.

Projenin 25 inci maddesinde, kanunun neşri üzerine lâzımgelen tertibatın ihzârı için muktazi müddet nazarı dikkate alınarak, kanunun neşrinden on beş gün sonra meri olacağı kaydedilmiştir.

17 - III - 1932

Maliye encümeni mazbatası

T. B. M. M.

Maliye encümeni

Karar No. 52

Esas No. 1/312

8 - V - 1932

Yükseğ Reisliğe

Nakliyat vergileri hakkında Maliye vekâletince hazırlanp Başvekâletten 6/963 numaral ve 23/IV/1932 tarihli tezkere ile gönderilen kanun lâyihası encümenimize havale edilmekle varidat umum müdürü hazır olduğu halde tetkik ve müzakere edildi:

10 nisan 1340 tarihli nakliyat vergisi kanununun bir kısım zatülhareke nakil vasıtalarını bu vergiden hariç bırakmakta olması demiryollar aleyhine sebepsiz bir rekabete vesile olduğu gibi zatülhareke nakil vasıtalarının memlekete fazla miktarda girmesini ve binnetice servetimizden her sene mühim bir kısmının harice gitmesini dai olmasına mebni bu mahzuru izale için kara, deniz, nehir ve hava yollarında çalışan bilûmum zatülhareke nakil vasıtalarını vergiye tâbi tutmak ve maahaza memleketin iktisadî ve ziraî vaziyetini korumakla beraber eşya nakliyatını da müteessir etmeksizin bu vergi varidatının arttırılması gayesini istihdaf etmek üzere Hükümetçe hazırlanmış olan mezkûr kanun lâyihasının heyeti umumiyesi encümence de muvafık görülmekle maddelerinin müzakeresine geçildi:

Madde 1 — Umumî yollarda seyrüsefer ettirilen zatülhareke nakil vasıtalarının vergiye tâbi oldukları zikredilmiş olup halbuki bu ifadeden umumî caddelerde işliyen vasıtalar vergi mevzuu dahiline alınarak bunun haricindeki yollarda işliyenlerin vergiden istisna edilmiş gibi bir mana istihraç edilmek ihtimali varit olduğuna nazaran buna mahal kalmamak ve tabir daha doğru ve şümüllü bir suretle ifade edilmiş olmak üzere maddedeki « umumî yollar » kaldırılarak yerine « karada » kelimesi yazılmıştır.

« Zatülhareke nakliye vesaiti » tabirini tavih ve tayin için maddeye ayrıca bir ikinci fıkra konulmuş olup halbuki birinci fıkradaki « zatülhareke » yerine « makineli » tabiri kullanıldığı halde ikinci fıkrada tadat edilen bütün kuvvetler bu kelimenin mefhumu dahiline girerek ikinci fıkraya lüzum kalmamış olacağından birinci fıkradaki « zatülhareke » yerine « makineli » kelimesi yazılmak suretile ikinci fıkra maddeden tayyedilmiştir.

Hayvanla ceredilen tramvayların da nakil vasıtalarından madut olması itibarile buradaki nakil

vasıtaları meyanına hayvanlı tramvaylar dahi ilâve kılınmıştır.

İhraçat emtiamızın tazyik edilmemesi maksadile cenebi memleketlere sevkolunacak eşya biletlerinin bu vergi mevzuundan hariç bırakıldığı Hükûmetin esbabı mucibe mazbatasında beyan edildiği halde vergi istisnaları meyanında bundan bahsedilmemiş olduğundan mezkûr fıkranın üçüncü kısmının sonuna Türkiyeden cenebi memleketlere ihraç edilen mevaddın nakil ücretleri bu vergi mevzuu haricinde olduğuna dair hüküm konulmuştur.

Madde 2 — A) İstisnalar meyanında, makine kuvveti üç beygir veya daha az olarak gösterilen nakil vasıtalarının kara ve havadaki istiabi haemi iki tonilâto veya daha az olanlarının da sudaki nakil vasıtaları olduğuna nazaran fıkrada bu eihetin sarahaten zikredilmesi münasip görüldüğü gibi bazı ibare tashihâtı da yapılmıştır.

B) Bu fıkradaki maksat, inşaat ve tesisat veya fennî ameliyatta kullanılan alât ve edevat ve makine ile müehhez ve bunları tahrik eden nakil vasıtaları demek olduğu eihetle fıkra o suretle tazyik edilmiştir.

C) Aynen kabul edilmiştir.

D) Aynen kabul edilmiştir.

E) Yalnız köylerdeki ziraî istihsalâtta ve zürram kendi mahsulâtını köylerden şehir ve kasabalara nakilde kullanılan nakil vasıtaları vergiden istisna edilmiş olup ancak bu istisna, köylü mahsulâtının, meselâ başka bir mahalle sevkedilmek üzere şehir ve kasaba dahilinde olmayan şimendifer istasyonuna veyahut vapur iskelesine naklinde kullanılan vesaitte teşmil edilmemekte olmasına ve halbuki Hükûmetin esbabı mucibe mazbatasında ziraî istihsalâtı tazyik etmemek ve bunları azamî bir himayeye mazhar eylemek maksadile ziraî istihsalâtta ve zürram kendi mahsulâtını nakilde kullanılan vasıtaların vergiden istisnası eihetine gidildiği beyan edilmekte bulunmasına nazaran Hükûmetin bu nazar noktasının filiyat sahasında daha bariz bir surette tatbikını temin için encümen alelittlak ziraî istihsalâtta kullanılan makinalı vasıtalarla, mahal tahdit ve tazyik etmeksizin, zürram kendi mahsulâtını nakilde kullandıkları kendi nakil vasıtalarını vergi mevzuundan istisna etmiş ve maddeyi ona göre tadil eylemiştir .

Madde 3 — Aynen kabul edilmiştir .

Madde 4 — Nehir ve göllerdeki nakil vasıtalarının dahi kara ve hava nakil vasıtaları gibi kayıtlı olduğu belediyelerin buldukları mahal varidat idaresince tarhi muvafık görüldüğünden bu eihet maddeye ilâve edilmiştir .

Bu maddenin ikinci fıkrasında zikredilen nakil müesseseleri, muamelâtı muhtelif tahakkuk idareleriyle alâkadar olanlara şamil olduğu halde müphem bırakılmış olduğundan tatbikatta bir tereddüt husule gelmemek üzere keyfiyet fıkrada vazihan zikredildiği gibi aynı fıkradaki « Maliye vekâletinden bidayeten müsaade istihsal edilmek şartile » tabirinin de (Maliye vekâletinin muvafakati alınmak şartile) tarzında yazılması münasip görülerek bu eihet dahi o suretle tazyik kılınmıştır.

Madde 5 — A) Kara ve hava nakil vasıtalarında vergi matrahının bilet veya nakil ücreti olduğu fıkranın sonunda zikredilmekte olup buradaki bilet tabirinin eşhasa ve nakil ücretinin de eşyaya matuf olmasına nazaran keyfiyetin esbabı mucibe mazbatamızda bu suretle tazyiki tensip kılınmıştır.

Madde aynen kabul edilmiştir.

Madde 6 — A) Yolcu biletlerinin lüküs mevkilerde yüzde yirmisi, birinci mevkilerde yüzde on beşi, ikinci mevkilerde yüzde onu üçüncü ve dahaşağı mevkilerde yüzde beşi, üzerinden nakliyat vergisinin almacağı munderiç olup ancak memleket halkını yekdiğerine yakından tanıtmaklığın iktisadî sahamızda mühim menfaatler temin edeceği derkâr olduğundan ve bu da ancak yolcu münakalâtının teshil ve teşvikile ve bu münakalâtın teshili de bilet ücretlerinin mehmaemken tenzilile hâsıl olacağına ve bahusus bu biletler üzerine fazla vergi konması Hükûmetin esbabı mucibesinde beyan ve izah edildiği üzere demiryolları bulunan yerlerde seyrüsefer ettirilen makinalı nakil vasıtalarının demiryollarına bir kat daha rekabet etmesini ve bu suretle bir takım müşkül vaziyetler ihdas eylemesini intaç edeceğine binaen yalnız lüks mevki biletlerinde Hükûmetin teklifi veçhile

yüzde yirmi nisbetinde resim alınmak üzere diğer yolcu biletleri üzerinden alınacak vergiler tezyit edilmeyerek bunlar için 472 numaralı kanunun tayin ve kabul ettiği miktarların yani birinci mevki biletlerinden kemakân yüzde on, ikinci mevkilerinden yüzde yedi buçuk ve üçüncü veya daha aşağı mevkilerden de yüzde beş resim alınması muvafık görülmüş ve bu haddin aynı maksada istinaden eenebi memleketlere gidecek yolcular hakkında da aynen tatbiki tensip kılınmıştır.

Eşya nakliyatında vergi miktarı nakil ücretinin yüzde ikisi olarak tayin ve teklif edilmişse de bu nakliyatın da memleketin iktisadiyatı ile alâkadar olmasına nazaran encümen, bu miktarın yüzde bir nisbetine tenzilini kabul etmiştir.

Tramvay, tünel ve banliyö trenleriyle liman dahilinde çalışan yolcu vapurlarında seyahat eden yolcular için birinci mevkiden yüzde beş ikinci ve üçüncü mevkilerden yüzde iki buçuk resim alınması münasip görülmüş olduğundan yukarıdaki hükmün bunlar hakkında da tatbikına mahal bırakılmamak üzere bu cihet maddeye (B) fıkrası olarak ilâve edilmiş ve binaenaleyh diğer fıkraların sıraları ona göre tebdil olunmuştur.

Dört ve daha aşağı oturma yeri olan vasıtalarından senevî 12 lira alınacağı gösterilmişse de oturma yerlerinin mahdut olmasına nazaran bu miktar, vergi eshabı üzerinde az çok bir tazyik husule getireceğinden 12 lira 10 liraya indirilmek suretile mezkûr vergi miktarı bir dereceye kadar tehvin olunmuştur.

Yukarıda kabul edilen şekil ve hükümler nazarı itibara alınarak madde ona göre yeniden ve tadillen yazılmıştır.

Madde 7 — Demiryollarına muvazi yollarda muntazam seyrüsefer eden nakil vasıtalarına yüzde elli zammolunacağı muharrer olup halbuki buradaki « demiryollarına muvazi » tabirinden maksat lâyikile anlaşılammakta olduğu gibi demiryolu olan yerlere muvazi olmamak suretile de seyrüsefer eden nakil vasıtaları mevcut olduğuna nazaran bu maddeden kastedilen mana daha vazih ve şümulü bir surette ifade edilmiş olmak üzere Hükûmetçe tarifeleri mutedil görülen ve nakliyatı normal olarak temin eden demiryollarının işledikleri yerler arasında seyrüsefer ettirilen makineli kara nakil vasıtalarının mezkûr zamma tâbi tutulması muvafık görülerek madde ona göre tadil edilmiş ve fakat bu gibi mahallerin tayininde âtîyen bir ihtilâf çıkmamak üzere bu kabil yerlerin Nafia ve Maliye vekâletleriyle müştereken tayini için maddeye ayrı bir hüküm konulmuştur.

Madde 8 — Nakil vasıtaları vergisindeki kesirlerin iblâğ edileceği haddi mutazamm olan bu maddenin dairei şümulünden, altıncı maddenin (B) fıkrasındaki tramvay, tünel ve banliyö trenleriyle liman dahilinde çalışan yolcu vapurları yolcuları hariç tutulmuş ve bu yolculara mahsus vergi miktarı azimet için asgarî had olarak on para ve azimet ve avdet için de yirmi para kabul edilmiş olduğu gibi azimet ve avdet vergilerinin defaten ve abone bilet ve kartlarının nakliyat vergisinin de abone ücretile birlikte alınması tabîi bulunduğu nazaran bu cihet dahi maddede başkaca zikredilmiştir.

Madde 9, 11, 12 — Aynen kabul edilmiştir.

Madde 13 — Altıncı maddenin (B), (C), (D) fıkralarındaki nakil vasıtalarına tarhedilen vergi ihbarnameleri üzerine alâkadarlar tarafından vaki olacak itiraz yalnız maddî hatalara munhasır olduğu cihetle vuzuhu temin için cümleye « munhasıran » kelimesi ilâve edilmiştir. Maddî hatalardan maksat ise mevzubâhs olan nakil vasıtalarının tonaj miktarı, makina kuvveti, oturma yeri gibi maddî şeylere taallük etmek üzere vukua getirilen hatalardan ibaret olduğundan bu cihet bilâhare tereddüdü mucip olmamak üzere esbabı mucibe mazbatamızda tavzih edilmiştir.

Madde 14, 15 — Aynen kabul edilmiştir.

Madde 16 — Bu maddenin birinci fıkrasının sonunda bulunan (nakliye vergisi kendilerinden alınmağa devam olunur) cümlesindeki kendilerinden kelimesi fazla görüldüğünden maddeden çıkarılmıştır.

Madde 17 — Bilet ve nakil ücretleri üzerinden tahsil edilecek vergilerden yüzde beşinin bu vergiyi tahsil edecek şirket ve müesseselere ait olmak üzere terki Hükûmetin teklif ettiği işbu on yedinci maddede beyan olunmaktadır. Esasen Hükûmet teşkilâtı dahilinde olan müessesat

bittabi bu hükme dahil olmayıp bunun haricindeki şirket ve müesseselere aidatı mezkûrenin verilmesi kastedilmekte ise de bu şirket ve müesseseler imtiyazının Hükûmet namına amme hizmetlerini ifa etmek üzere verilmiş olmasına ve bunların Hükûmetçe vaz edilen kanunların kendilerine tahmil ettikleri vezaifi ıvazsız olarak ifa etmeleri lâzımeleceğine nazaran bu kanun mucibince Hükûmete izafeten tahsil edecekleri vergiden dolayı Hükûmet müesseselerine kıyasen mezkûr şirket ve müesseselere de aidat verilmesine mahal görülmemiş ve binaenaleyh bu madde lâyihadan külliye çıkarılmıştır.

Madde 17 — (Hükûmetin 18 inci maddesi) tayyedilen mezkûr 17 inci maddede nakliye vergilerini bilet ve nakil ücretleri üzerinden verecekleri zikredilen şirket ve müesseselerin burada sarahaten gösterilmesi iktiza ettiğinden madde ona göre tertip edilmiştir.

Bu maddenin sonundaki şahsen kelimesi yerine maksat daha doğru bir surette ifade edilmiş olmak üzere (malen) kelimesi konulmuştur.

Madde 18 — (Hükûmetin 19 uncu maddesi) aynen kabul olunmuştur.

Madde 19 — (Hükûmetin 20 inci maddesi) bu kanununun tahmil ettiği vezaifi ifa etmiyen liman ve belediye müdür ve reislerinin sulh mahkemesi kararile ve hafif para cezasile teziyeleri beyan edilmekte ise de sulh mahkemeleri her yerde teessüs etmemiş olduğundan « sulh mahkemesi » yerine yalnız « mahkeme » tabiri konulmakla iktifa olunmuştur.

Madde 20 — (Hükûmetin 21 inci maddesi) vergi karnelerini vaktile almıyanlardan istifa edilecek olan para cezasının mahkemeden verilecek hükme istinaden alınması tabii olmasına nazaran bu maddeye de « mahkeme kararile » kelimeleri ilâve edilmiştir.

Madde 21 — Hükûmetin 22 inci maddesi aynen kabul edilmiştir.

Madde 22 — Hükûmetin 23 üncü maddesi aynen kabul edilmiştir.

Madde 23 — Hükûmetin 24 üncü maddesi aynen kabul edilmiştir.

Madde 24 — (Hükûmetin 25 inci maddesi) bu kanunun neşri tarihinden on beş gün sonra muteher olacağı yazılmış ise de malî senenin iptidasından itibar edilmesi malî muamelâtın selâmet ve intizamı noktasından daha muvafık görüldüğünden madde ona göre tadil olunmuştur.

Madde 25 — (Hükûmetin 26 nci maddesi) aynen kabul edilmiştir.

Havalesi mucibince Bütçe encümenine tevdi kılınmak üzere Yüksek Reisliğe arz olunur.

Mal. En. Reisi Na. M. M.	M. M.	Kâ.	Aza	Aza	Aza	Aza
Bayazıt	Bayazıt	İstanbul	Aydm	Isparta	Kastamonu	İzmir
<i>Ihsan</i>	<i>Ihsan</i>	<i>M. Ziya</i>	<i>Adnan</i>	<i>Turan</i>	<i>Refik</i>	<i>Kâmil</i>
Aza	Aza	Aza				
Konya	Mersin	Kütahya				
<i>Refik</i>	<i>Hamdi</i>	<i>Ömer</i>				

Bütçe encümeni mazbatası

T. B. M. M.

Bütçe encümeni

M. No. 122

Esas No. 1/312

18 - V - 1932

Yüksek Reisliğe

Nakliyat vergisi hakkında Maliye vekâletince hazırlanan ve İcra Vekilleri Heyetinin 20-IV-1932 tarihli iktidarında Yüksek Meclise arzı kararlaştırılan kanun lâyihasile esbabı mucibesinin takdim kılındığına dair Başvekâletin 23 - IV - 1932 tarih ve 6/963 numaralı tezkeresile merbutları ve Maliye encümeninin lâyiha üzerindeki tadilatı ile esbabı mucibesi encümenimize havale buyurul-

muş olduğundan Maliye vekili Beyefendile Varidat umum müdürü Bey hazır oldukları halde müta-
lea ve tetkik olundu.

Nakliyat vergisi hakkında ihzar olunmuş bulunan bu lâyiha 10 nisan 1340 tarih ve 472 numaralı
kanunun ihtiva eylediği hükümlerle beraber bu kanunun vergi mevzuu haricinde bıraktığı zatülha-
reke bilûnum vesait ile yapılan yoleu ve eşya nakliyatının ne suretle vergiye tâbi tutulacakları-
na dair olan hükümleri ihtiva etmek üzere ihzar ve teklif edilmiştir.

Lâyihanın tetkikinde nakliyat vergisini zatülhareke vesaitte teşmil eylemek hususunda ihtiva ey-
lediği hükümlerle muhtelif idare ve şirketler tarafından bilet bedelile birlikte tahsil edilmekte olan nak-
liyat vergisinin bu idare ve şirketlerin zimmetlerinde kalmamasını teminen vazeylediği müey-
yedeler itibarile 472 numaralı kanunun arzeylediği noksanları tamamlamış olduğu anlaşılmıştır.
Fihakika Hükûmetin ve Maliye encümeninin esbabı mucibelerinde dahi işaret edildiği veçhile
otomobil nakil vasıtaları son senelerde memleketin bu husustaki ihtiyaçlarına kâfi ve hatta bir
çok yerlerde bu ihtiyaçların çok fevkine çıkacak derecede çoğalmıştır. Bunun neticesi olarak bu
vasıtaları ekseriya kredi ile tedarik ederek bir geçim yolu bulmak emeline kapılan vatandaşları-
mız kazanç temin etmek şöyle dursun borçlandıkları parayı bile çıkarmamak tehlikesine düşmekte ve
bu yüzden aynı zamanda ve gayrimüsmir bir şekilde millî servetimiz de israf edilmektedir. Bu nevi
vesait bolluğunun ika eylediği zararlar yalnız bununla da kalmamaktadır: memleketimizin coğrafi
ve iktisadî bünyesi itibarile inkışafı her suretle teşvika lâyik olan bir servet membanı teşkil eden
nakliyat hayvanlarının dahi ihmale uğramasını intaç eden bu vesait, sahiplerinin hesaplı olmıyan
rekabet temayülleri ve çalışma tarzları yüzünden şimendiferler varidatı için dahi tehlikeli bir
mahiyet almıştır. Bilhassa yeni hatlarımızın sarfedilen sermayenin faizini ve amortismanı temin değil
hatta daimî bakım ve işletme masraflarını bile koruyabilmeleri için lâzımgelen zamanın henüz geç-
memiş bulunduğu iptidai faaliyet devresinde böyle hesapsız bir rekabete maruz kalmalarını ve binne-
tice verecekleri açıklar yüzünden Devlet bütçesine ayrıca bir yük tahmil eylemelerini teeviz eylemek
müshküldür.

Bu sebeplerden dolayı otomobil nakil vasıtalarının çoğalmasını her vesile ile tahdit etmenin faydalı
olacağı mülâhazasındayız.

Diğer taraftan muayyen tarifeli nakliyat vasıtalarında bilet ücretleriyle beraber tahsil edilmekte
olan nakliyat vergisinin miadında malsandıklarına teslim edilmeyerek bazı müesseselerin zimmetinde
kaldığı görülmüştür. Halktan alınan bu verginin behemehal Hazineye girmesini temin etmek üzere
kanunî müeyyedelere ihtiyaç vardır.

Fakat nakliyat vergisi zatülhareke vesaitte teşmil edilirken matraha, tatbikatta büyük müshkülâtı
davet edecek ve bazı ahvalde zararlı olabilecek derecede vüsat verilmiş olduğu kanaati hâsıl ol-
muştur. Bilhassa alelûmum deniz ve kara nakliyatına teşmil edilmesi ve Türkiye hudutları dahilinde
iera edilen eşya nakliyatını (nakliye ücretinin %2 si veya %1 i miktarında vergi almak suretile) dahi
verginin sirayet dairesine alması nimetine tekabül edemeyecek derecede külfetleri ve iktisadî faaliyeti
haleldar, hayat pahalılığını da az çok tezyit edecektir. Bu eihetleri nazara alan encümenimiz 472
numaralı kanunun hükümlerini ipka etmeği ve yukarıda arzeylediğimiz maksat ve hedeflere
vusul için verginin yalnız zatülhareke vesaitte teşmilile iktifa ederek evvelki kanuna zeylen ye-
niden ihzar olunan lâyihayı Umumî Heyetin tasvibine arzeyelemeği maslahatın icaplarına daha
uygun telakkisini ekseriyetle kabul eylemiştir.

Hükûmet tarafından teklif edilip Maliye encümenince tadil edilen lâyihadan alınıp yeniden
ihzar olunan lâyihaya ithal edilen hükümlerde dahi bazı tadilât yapılmıştır. Bu cümleden ola-
rak hususî otomobillerden beher beygir kuvveti takat başına alınması teklif edilen yüz kuruş
lüks mahiyetinde olan bu vasıtalar için kâfi görülmüştür. İki yüz kuruşa ve taksiler için beher
beygir kuvveti mukabilinde Hükmetçe teklif edilen yirmi beş ve Maliye encümeni tarafından
teklif edilen on beş kuruş elli kuruşa çıkarılmış ve daha ziyade halk nakil vasıtası olan oto-

büsler için oturma yeri adedine göre teklif edilen senevî 15, 20, 25 ve 30 liralık resimler de 12, 15, 20 ve 25 liraya indirilmiştir .

Demiryollarına muvazi yolların millî ve iktisadî mülâhazaları dahi nazara alınarak tayini demiryollarının iki tarafında otuzar kilometrelik bir mntaka dahilinde bulunmak şartile İera Vekilleri Heyetine bırakmağı muvafık bulan encümenimiz bu suretle tayin olunacak yollarda işliyen zatülhareke vesait için teklif olunan % 50 zammı bunların ika eyledikleri ve edebilecekleri zararları bertaraf etmeğe kâfi görmemiş ve bunlardan alınacak verginin, aslına iki mislinin zammile tahsilini kabul eylemiştir.

Bundan başka metinlerin mukayesesinden anlaşılacak ibareye ve müddetlere ait olup esası bir mahiyet arzetmiyen bazı tadilât iera edilmiştir.

Yüksek makamınıza hitaben yazılıp nakliyat vergisi kanun lâyihasının müzakeresi esnasında nazarı itibare alınmak üzere Arzuhal encümeni tarafından encümenimize tevdi olunan İstanbul Şoförler cemiyetinin arzuhalı da okundu. Bu arzuhalda zatülhareke vesaitin makina takatının nakliyat vergisine matrah ittihaz edilmesi, bu vesaitin çalışma kabiliyet ve imkânlarını ihata edemeyeceği için âdilâne olamıyacağından otomobil, otobüs ve kamyonlara makinalarının takatlerine ve oturma yerlerinin adedine göre vergi tarhettmektense bunlardan her birini çalıştırları nisbette müteessir etmek üzere benzin üzerinden alınan gümrük resmine zam ierasının daha muvafık olacağından bahsile bu esasm kabulü istirham edilmektedir.

Bu mütalea tatbikat itibarıyla daha kolaydır. Ancak gümrük tarifelerinin tadiline taallük eden bu talebi nazarı dikkate alabilmek için encümenimizde tarife tadilatına dair bir teklif mevcut olmadığından ve tarifelerde yapılabilecek tadilat günün bu vadideki iktisadî ve malî ihtiyaçları dolayısıyla çok geniş bir mahiyet arzedeceğine nazaran esaslı tetkikata ve uzun zamana mütevakkif ve ticaret muahedeleri dolayısıyla de neşir ve ilânından ancak dokuz ay sonra tatbik sahasına geçebilmek kaydına tâbidir. Diğer taraftan vergiye matrah olmak üzere makinaların takatinden ve oturma yeri adedinden başka bir esası da mevcut olmadığına ve oturma yeri beşten fazla olan vesait otobüs mefhumuna ithal edilerek bir adedine göre hafif vergiye tâbi tutulmuş olduğundan arzuhal sahiplerinin diğer taleplerini tervice imkân bulunamamış ve arzuhal mazbatamıza rapten Yüksek makamınıza takdim kılınmıştır.

Bu tadilat dairesinde yeniden hazırlanmış olan lâyihayı Umumî heyetin tasvibine arz ederiz.

Reis	Reis Vekili	M. M.	Kâ.	Aza	Aza	Aza	Aza
Gümüştane	Konya	Konya	Tokat	Ankara	Aksaray	Çorum	Elâziz
<i>H. Fehmi</i>	<i>K. Hüsnü</i>	<i>K. Zaim</i>	<i>Süreyya</i>	<i>Y. Galip</i>	<i>A. Süreyya</i>	<i>Mustafa</i>	<i>H. Tahsin</i>
Aza	Aza	Aza	Aza	Aza	Aza	Aza	Aza
Erzurum	Giresun	Isparta	Kayseri	Kırklareli	Niğde	Sivas	Yozgat
<i>Aziz</i>	<i>Kâzım</i>	<i>Mükerrrem</i>	<i>A. Hilmi</i>	<i>Şevket</i>	<i>Faik</i>	<i>Rasim</i>	<i>S. Sırrı</i>

HÜKÜMETİN TEKLİFİ

Nakliyat vergisi kanun lâyihası

Verginin mevzuu

MADDE 1 — Türkiyede umumî yollarla sularda ve havada seyrüsefer ettirilen zatülhareke nakliye vesaiti, bu kanunun hükümleri dairesinde nakliyat vergisine tâbidir.

Bu kanunda yazılı zatülhareke nakliye vasıtasından maksat, buhar, elektririk, petrol, benzin ve nüştakkatı, gaz, tazyik edilmiş hava gibi kuvvetler yardımıyla hareket eden makineli kara ve su ve hava nakliye vasıtalarıdır. Bu nevi zatülhareke vasıtalar, kanunun maddelerinde (nakliye vasıtaları) kelimelerile ifade edilmiştir.

İstisnalar

MADDE 2 — Aşağıda yazılı nakliye vasıtaları, nakliyat vergisinden müstesnadır:

A) Makina kuvveti üç beygir veya üç beygirden daha az veya haemi istiabı iki tonilâto veya iki tonilâtodan daha az olan nakliye vasıtaları,

B) İnşaat, tesisat ve fennî ameliyat için lâzım gelen makina, alât ve edevat ile mücehhez ve onları tahrik eden nakliye vasıtaları,

C) Orduya ait bilûmum kara, deniz ve hava vasıtaları, Devlet, vilâyet, belediye ve nahiyelerin ve mülhak bütçeli idarelerin makam ve hizmet vasıtaları,

D) Hastane, sıhhiye, itfaiye, otomobil ve kamyonlarla menafii umumiyeye hadim cemiyetlerin kazanç temini maksadı olmaksızın kendi hizmetlerinde kullandıkları vasıtalar,

E) Köylerde ziraî istihsalâtta ve zürram kendi mahsulâtının köylerden şehir ve kasabalara naklinde kullanılan nakliye vasıtaları,

MALİYE ENCÜMENİNİN TADİLİ

Nakliyat vergisi kanunu lâyihası

Verginin mevzuu

MADDE 1 — Türkiyede, karada, suda ve havada seyrüsefer ettirilen makinalı nakil vasıtalarıyla hayvanlı tramvaylar bu kanun hükümleri dairesinde nakliyat vergisine tâbidir.

Bu nevi vasıtalar, kanunun maddelerinde « nakil vasıtaları » tabiriyle ifade edilmiştir.

Türkiyeden cenebi memleketlere ihraç edilen mevaddın nakil ücretleri bu vergi mevzuu haricindedir.

İstisnalar

MADDE 2 — Aşağıda yazılı nakil vasıtaları, nakliyat vergisinden müstesnadır:

A) Kara ve hava nakil vasıtalarında makina kuvveti üç beygir veya daha az ve sulardaki nakil vasıtalarında istiabî haemi iki tonilâto veya daha az olanlar,

B) İnşaat ve tesisatta ve fennî ameliyatta kullanılan alât ve edevat ve makina ile mücehhez ve onları tahrik eden nakil vasıtaları,

C) Orduya ait bilûmum kara, deniz ve hava vasıtalarıyla, Devlet, vilâyet belediye ve nahiyelerin ve mülhak bütçeli idarelerin makam ve hizmet vasıtaları,

D) Hastane, sıhhiye, itfaiye, otomobil ve kamyonlarla menafii umumiyeye hadim cemiyetlerin kazanç temini maksadı olmaksızın kendi hizmetlerinde kullandıkları vasıtalar,

E) Ziraî istihsalâtta kullanılan makinalı vasıtalarla zürram mahsulâtını nakilde kullandıkları kendi nakil vasıtaları,

BÜTÇE ENCÜMENİNİN TADİLİ

Muayyen tarifeli vesaiti nakliye ile seyahat eden yolculardan alınacak nakliyat resmi hakkında 10 nisan 1340 tarih ve 472 numaralı kanuna müzeyyel kanun lâyihası

MADDE 1 — Karada seyrüsefer eden makinalı nakliye vasıtalarından :

- A) Her nevi hususî binek otomobilleri,
- B) Taksiler,
- C) Taksiye tâbi olmıyan umumî binek otomobilleri,
- D) Otobüs, otokar ve emsali umumî arabalar,
- E) Resmî dairelere ve onlara merbut müesseselere ait olup resmî hizmetlerde kullanılanlar hariç olmak üzere,

Kamyon, kamyonet ve emsali,
Dahilî nakliyat resmine tâbidir.

Gümrük tarife kanununun 5 inci maddesinin 14 üncü fıkrasına zeyledilen 1605 numaralı kanun mucibince Türkiye Turing kulübünün triptiki ile hudutlardan Türkiyeye girecek makinalı kara nakliye vasıtaları, nakliyat resmine tâbi tutulmaz.

MADDE 2 — Birinci maddede yazılı nakliye vasıtalarının resim miktarları şöyledir :

- A) Her nevi hususî binek otomobillerinde beher beygir kuvveti için senevî iki lira,
- B) Gerek taksi ile gerek taksiye tâbi olmaksızın çalışan otomobillerden beher beygir kuvveti için senevî yarım lira,
- C) Otobüs, otokar ve emsali makinalı umumî arabalarda nakliyat resmi, yolcu oturma yerlerinin adedine göre aşağıdaki miktarlar üzerinden hesap edilir.

Bu nevi nakliye vasıtalarında oturma yeri adedi :

- Altıdan sekize kadar olanlardan senevî 12 lira,
- Dokuzdan on ikiye kadar olanlardan senevî 15 lira,
- On üçten on sekize kadar olanlardan senevî 20 lira,
- On dokuz ve daha yukarı olanlardan senevî 25 lira,

Oturma yeri adedi, altıyı geçmiyen bu nevi arabalar otomobil addile motörlerinin beygir kuvveti üzerinden resme tâbi tutulur.

- D) Munhasıran yolcu veya hem yolcu hem eşya taşıyan kamyonetlerin beher beygirlik motör takat-i için senevî kırk kuruş,

Mükellef ve teklif mahalli

MADDE 3 — Nakliyat vergisini:

A) Devlet, vilâyet, belediye ve Devlet müesseselerile şirketler tarafından muayyen tarifeye tebean işletilen nakliye vasıtalarında yolcular ve eşya sahipleri veya anlar namına eşyayı tahmil eden şahıslar,

B) Hakikî şahıslara ait nakliye vasıtalarında bu vesaitin sahipleri, sahibi cenebi memlekette olan veya bu kanunun hükümleri dairesinde alâkadar mercie müracaatta bulunmayan vaziyetlerde bu vesaiti işleten şahıs veya şahıslar,

C) Hükmi şahıslara ait olup, onların hizmetlerinde kullanılan nakliye vasıtalarında, kanunen bu nevi hükmi şahısları temsil eden şahıs veya şahıslar,

Tediye ile mükelleftirler.

MADDE 4 — Nakliyat vergisi, kara ve hava nakliye vasıtalarında bunların kayıtlı olduğu belediyelerin, su nakliye vasıtalarında bunların tescil edildikleri liman idarelerinin, bulunduğu mahal varidat idaresince tarh ve tahakkuk ettirilir.

Devlet, vilâyet, belediye ve Devlet müesseselerile şirketler tarafından idare edilen nakliyat müesseselerine ait nakliyat vergisi, Maliye vekâletinden bidayeten müsaade istihsal edilmek şartile, bu müesseselerin merkezi idarelerinin bulunduğu mahal, varidat idaresince tahakkuk ettirilir.

Verginin matrahı

MADDE 5 — Nakliyat vergisinin matrahı:

A) Devlet, vilâyet, belediye ve Devlet müesseselerile şirketler ve fertler tarafından muayyen

MADDE 3 — Aynen

MADDE 4 — Nakliyat vergisi, kara, hava, nehir ve göllerdeki nakil vasıtalarında bunların kayıtlı olduğu belediyelerin ve deniz nakil vasıtalarında da bunların tescil edildikleri liman idarelerinin bulunduğu mahal varidat idaresince tarh ve tahakkuk ettirilir.

Devlet, vilâyet, belediye ve Devlet müesseselerile şirketler tarafından idare edilen ve muamelâtı muhtlif tahakkuk idarelerine taallük eden nakliyat müesseselerine ait nakliyat vergisi, Maliye vekâletinin muvafakati alınmak şartile, bu müesseseler merkezi idarelerinin bulunduğu mahal varidat idaresince tahakkuk ettirilir.

MADDE 5 — Aynen

Ğ) Kamyon ile münhasıran yük taşımakta kullanılan kamyonet ve emsali makinalı yük arabalarından beher beygir kuvveti için senevi on kuruş.

MADDE 3 — Birinci madde mucibince resme tâbi tutulan nakliye vasıtalarından, demiryollarının iki tarafında otuzar kilometrelik mntakalar dahilinde bulunmak şartile İcra Vekilleri Heyetince tayin olunacak yollarda seyrüsefer eden makinalı nakliye vasıtalarından nevilerine göre ikinci maddede yazılı resim miktarları aslına iki mislinin zammile tahsil olunur.

Birinci fıkrada yazıldığı veçhile tayin olunacak yollarda seyrüsefer eden makinalı nakliye vasıtalarında yeşil renkte bir plâka kullanılması mecburidir.

MADDE 4 — Bu kanun mucibince nakliyat resmine tâbi tutulan nakliye vasıtaları sahipleri veya bu vasıtaları işletenler, nakliye vasıtalarının beheri için, bunları kullanmağa başlamazdan evvel bir (resim karnesi) alırlar. Resim karnesi almak için bu vasıtaların kaydedildiği belediye dairesinin merbut bulunduğu varidat idaresine beyanname verilmek mecburidir. Bu beyannamede, nakliye vasıtalarının nevine göre, arandın malûmatı tan sahibinin ismi veya nakliye vasıtasını kullanacak şahsın ismi, adresi, nakliye vasıtasının nevi, motörün beygir kuvveti cinsinden takati, hangi belediye veya vilâyet idarei hususiyesinde kayıtlı bulunduğu, yoleu oturma yeri adedi ve 3 üncü madde mucibince tayin edilecek yollarda veya bunların haricinde çalıştırılacağı yazılır. Resim karnesinin müddeti, alındığı tarihten itibaren bir senedir. Devir ve terk hallerinde altıncı madde mucibince muamele olunur. Resim karnelerinin her talep vukuunda alâkadar vergi memuruna veya polis memuruna ibrazı mecburidir. Resim karneleri Maliye vekâletince tabedilerek meccanen verilir.

MADDE 5 — Nakliye vasıtalarına bu kanun mucibince tahakkuk ettirilecek nakliyat resmi, malî senenin hulûlünden on beş gün evvel, ihbarname

tarifeye ve muntazam seyrüsefere tebaan işletilen tren, tramvay, tünel, otobüs, tayyare gibi kara ve hava nakliye vasıtalarında, bilet veya nakliye ücretidir.

B) Deniz, nehir ve göl nakliye vasıtalarında :

1 - Muayyen tarifeye ve muntazam seyrüsefere tebaan işleyen ve bilet istimal edilen nakliye vasıtalarında bilet veya nakliye ücretidir .

2 - Muayyen tarifeye istinat etmeksizin seyrüsefer eden nakliye vasıtalarında bunların mücecel tonilâtosudur.

C) Bu maddenin (A) fıkrası haricinde kalıp lüzum ve ihtiyaca göre işletilen kara nakliye vasıtalarında ;

1 - Umumî arabalarda (Otobüs, Omnibüs, seyahat otobüsleri gibi) yoleu oturacak mahallin adedidir.

2 - Otomobil, taksi, motosiklet, kanuotomobil, motorbot ve emsali ile karada eşya nakleleyen nakliye vasıtalarında kayıtlı beygir kuvvetidir.

Verginin miktarı

MADDE 6 — Nakliyat vergisi aşağıda yazılı miktarlar üzerinden alınır.

A) Beşinci maddenin (A) fıkrası ile aynı maddenin (B) fıkrasının (1) numara altında gösterilen kısmında yazılı nakliye vasıtalarında yoleu bilet ücretinin lüks mevkilerde yüzde yirmisi, birinci mevkilerde yüzde on beşi, ikinci mevkilerde yüzde onu, üçüncü veya daha aşağı mevkilerde yüzde beşidir.

Yataklı vagonlarda, yatak ücreti bilet bedeline dahildir. Deniz nakliye vasıtalarında yemek ücreti, bilet bedeline ithal edilmez. Yataklı vagon birinci mevki, güverte üçüncü mevki addedilir.

Türkiyeden cenebi memleketlere gidecek yolculara ait biletlerde yukarıki hükümler dairesinde vergiye tâbi tutulur.

Bu fıkraya dahi nakliye vasıtaları ile Türkiye hudutları dahilinde iera edilen eşya nakliyatında vergi miktarı nakliye ücretinin yüzde ikisidir.

B) Beşinci maddenin (B) fıkrasının (2) numara altında gösterilen kısmında yazılı nakliye vasıtalarında vergi miktarı senevî, on tonilâtoya kadar maktuan on lira, on tonilâtodan fazlası için, on tonilâto için maktu olan miktara ilâveten beher fazla tonilâto üzerinden yirmi beş kuruş alınır.

C) Beşinci maddenin (C) fıkrasının (1) numara altında gösterilen kısma dahil kara nakliye ve

Verginin miktarı

MADDE 6 — Nakliyat vergisi aşağıda yazılı miktarlar üzerinden alınır:

A) Beşinci maddenin (A) fıkrası ile aynı maddenin (B) fıkrasının 1 numara altında gösterilen kısmında yazılı nakil vasıtalarında, bu maddenin (B) fıkrasında yazılı olanlar hariç olarak, yoleu bilet ücretinin lüks mevkilerde yüzde yirmisi, birinci mevkilerde yüzde onu, ikinci mevkilerde yüzde yedi buçuğu, üçüncü veya daha aşağı mevkilerde yüzde beşidir. Yataklı vagonlarda yatak ücreti bilet bedeline ilâve olunur. Deniz nakil vasıtalarında yemek ücreti bilet bedeline ilâve edilmez. Yataklı vagon birinci mevki, güverte üçüncü mevki addedilir.

Türkiyeden cenebi memleketlere gidecek yolculara ait biletler de, yukarıdaki hükümler dairesinde vergiye tâbi tutulur. Bu fıkraya dahil eşya nakil vasıtalarında Türkiye hudutları dahilinde iera edilen eşya nakliyatında vergi miktarı, bilet ücretinin yüzde biridir.

B) Tramvay, tünel ve banliyö trenleriyle liman dahilinde çalışan yoleu vapurlarında seyahat eden yolcular için vergi miktarı birinci mevkide yüzde beş, ikinci ve üçüncü mevkilerde yüzde iki buçuktur.

C) Beşinci maddenin (B) fıkrasının 2 numara altında gösterilen kısmında yazılı nakil vasıtala-

ile alâkadarlara tebliğ olunur. Mükellefin, ihbar-namenin tebliği tarihinden itibaren on beş gün zarfında itiraz hakkı vardır.

İtiraz vukuunda, itiraz evrakı mahallî kazanç itiraz komisyonuna sevk olunur. Bu komisyonlar itiraz evrakını vürudu tarihinden itibaren yirmi gün zarfında tetkik ve katî karara bağlar.

İtiraz edilmemesi ile veya itiraz edilipte, kazanç, itiraz komisyonu kararile katiyet kesbeden resimler, temmuz ve kânunuevvel aylarının birinci haftalarında olmak üzere iki müsavi taksitte tahsil olunur. Tahsilât miktarları ve tahsil tarihleri resim karnelerinde kaydedilir.

MADDE 6 — Bu kanun mucibince nakliyat resmine tâbi nakliye vasıtaları satılır veya ahara devredilirse, sahipleri veya işletenler satış veya devir tarihinden itibaren on gün zarfında keyfiyeti alâkadar varidat idaresine haber vermeğe ve resim karnelerine satış veya devri kayıt ettirmeğe ve yeni sahibinin isim ve adresini bildirmeğe mecburdurlar. Bu vesaitte ait olup henüz tediye edilmiş taksit mevcut ise, yeni sahip bu ciheti deruhde eder ve alacağı resim karnesine kaydettirirse, devredene ait resim, devir alandan tahsil olunur.

saitinde vergi, bu vesaitte mevcut yoleu oturma yerlerinin adedine göre aşağıdaki miktarlar üzerinden hesap edilir.

4 ve daha aşağı oturma yeri olan vasıtalarından senevî on iki lira,

8 veya daha aşağı oturma yeri olan vasıtalarından senevî on beş lira,

12 veya daha aşağı oturma yeri olan vasıtalarından senevî yirmi lira,

18 veya daha aşağı oturma yeri olan vasıtalarından senevî yirmi beş lira,

18 den fazla oturma yeri olan vasıtalarından senevî otuz lira,

D) Beşinci maddenin (C) fıkrasının (2) numarasında gösterilen kısma dahil nakliye vasıtalarından :

Tarifeleri resmî bir merciden tayin kılınmış olan nakliye vasıtalarından (taksiler gibi) beher beygir kuvveti için senevî yirmi beş kuruş,

Nakliye ücretleri serbest olan vesaitte beher beygir kuvveti için senevî elli kuruş,

Hususî otomobil, kano otomobil ve emsalinde beher beygir kuvveti için senevî yüz kuruş,

Bu fıkraya dahil eşya nakliye vasıtalarında (kamyon, kamyonet gibi) beher beygir kuvveti için senevî on kuruş,

MADDE 7 — Altıncı maddede yazılı nakliye vasıtalarından demiryollarına muvazi yollarda muntazam seyrüsefer eden yoleu ve eşya nakliye vasıtalarının vergilerine, yüzde elli zammolunur.

rında vergi miktarı senevî on tonilâtoya kadar maktuan on lira, on tonilâtodan fazlası için, on tonilâto için maktu olan miktara ilâveten beher fazla tonilâto üzerinden yirmi beş kuruş alınır.

D) Beşinci maddenin (C) fıkrasının 1 numarasında gösterilen kısma dahil kara nakil vasıtalarında vergi bu vesaitte mevcut yoleu oturma yerlerinin adedine göre aşağıdaki miktarlar üzerinden hesap edilir :

4 ve daha aşağı oturma yeri olan vasıtalarından senevî 12 lira,

8 veya daha aşağı oturma yeri olan vasıtalarından senevî 15 lira,

12 veya daha aşağı oturma yeri olan vasıtalarından senevî 20 lira,

18 veya daha aşağı oturma yeri olan vasıtalarından senevî 25 lira,

18 den fazla oturma yeri olan vasıtalarından senevî otuz lira,

E) Beşinci maddenin (C) fıkrasının 2 numarasında gösterilen kısma dahil nakil vasıtalarından :

Tarifeleri resmî bir merciden tayin kılınmış olan nakil vasıtalarından (taksiler gibi) beher beygir kuvveti için senevî 15 kuruş,

Nakil ücretleri serbest olan vesaitte beher beygir kuvveti için senevî 50 kuruş,

Hususî otomobil, kano otomobil ve emsalinde beher beygir kuvveti için senevî 100 kuruş,

Bu fıkraya dahil eşya nakil vasıtalarında (kamyon, kamyonet gibi) beher beygir kuvveti için senevî 10 kuruş,

MADDE 7 — Altıncı maddede yazılı nakil vasıtalarından Hükûmetçe tarifeleri mutedil görülen ve nakliyatı normal olarak temin eden demiryollarının işledikleri yerler arasında işliyen kara nakil vasıtalarının vergilerine yüzde elli zammolunur.

MADDE 7 — Bu kanun mucibince resme tâbi nakliye vasıtalarından:

A) Makinasının beygir kuvveti üzerinden resme tâbi tutulanlarda makina takatının artmasını veya eksilmesini mucip olacak şekilde makina ve arabalarda tebeddül olursa,

B) Oturma yeri adedine göre resme tâbi tutulanlarda, oturma yeri adedi artırılır veya eksiltirse,

C) Üçüncü madde mucibince tayin olunacak yollarda çalışmakta iken bu yollar harcında çalışmak istenir veya umumî yollarda çalışmakta iken üçüncü madde mucibince tayin olunacak yollarda çalışmak arzu edilirse,

Bu vaziyetlerde, alâkadar varidat idarelerine iki ay zarfında beyanname verilmek mecburidir. Bu takdirde beyannamelerin verildiği tarihi takip

MADDE 8 — Muayyen tarifeli vesaiti nakliye-
de tren, tramvay, tünel ve otobüslerde ve liman
dahilinde çalışan yoleu vapurlarında vergi mikta-
rı yirmi paradan noksan olmaz.

Yirmi paradan sonra gelen kesirler, on para-
dan noksan olursa on paraya iblâğ olunur. Bunla-
rın haricinde kalan nakliye vasıtalarının vergile-
rinde hâsıl olan kesirli neticeler, kuruşa iblâğ
olunur.

Mükelleflerin riayete mecbur olduğu hususat

MADDE 9 — Beşinci maddenin (B) fıkrasının
(2) numara altında gösterilen nakliye vasıtaları
(C) fıkrasında yazılı nakliye vasıtaları eshabı,
sahibi oldukları nakliye vasıtalarının beheri için
bunları istimalle başlamazdan evvel, bir (vergi
karnesi) alırlar. Vergi karnesi almak için alâka-
darın, bir arzuhalde varidat idaresine müracaatı
lâzımgelir. Bu arzuhalde verginin tarhi için nak-
liye vasıtasının nevine göre aranılması lâzımgelen
malûmattan sahibinin ismi, adresi, nakliye vasıta-
sının nevi, motör kuvveti (veya tonilâto miktarı)
hangi belediye veya liman idaresinde kayıtlı bu-
lunduğu, yoleu oturma adedi ve hangi sahada ça-
lıştırılacağı yazılır.

Vergi karnesinin müddeti, alındığı tarihten iti-
baren bir senedir ve her talep vukuunda alâkadar
vergi memuruna ve polis memurlarına ibraz edilme-
si mecburidir. Vergi karneleri Maliye vekâletince
tabedilerek maliyet fiatile alâkadarlara verilir.

Vergiden muaf olan nakliye vasıtalarından şir-
ketlerle eşhasa ait olanlar için, bu kanunda yazılı
müddetler zarfında usulen varidat idaresine mür-
acaat edilerek (meccanî seyrisefer karnesi) alınması
meccuridir.

MADDE 8 — Altıncı maddenin (B) fıkrasında
yazılanlar hariç olarak nakliyat vergisinin hesaba-
nda yirmi paradan noksan kesirler yirmi paraya,
yirmi para ve yirmi paradan fazla olan kesirler de
bir kuruşa iblâğ olunur.

Altıncı maddenin (B) fıkrasında yazılı vesaitte
seyahat eden yoleuların vergisi yalnız azimet bile-
lerinde 10 para, azimet ve aydet bilelerinde 20 pa-
radan noksan olamaz. Bu itibarla 10 ve 20 paradan
noksan olan kesirler bu miktarlara, ve bu miktar-
ları tecavüz eden ve 10 paradan aşağı bulunan ke-
sirler de daima 10 paraya iblâğ olunur.

Yoleu biletleri azimet ve aydete şamil olduğu
takterde nakliyat vergisi defaten istifa olunacağı
gibi, bir, üç, altı, on iki aylık abone bilet ve kart-
larının nakliyat vergisi de abone ücretleriyle birlik-
te alınır.

MADDE 9 — Aynı

eden taksit miktarı, tebeddülün icabına göre tezyit veya tenkis edilir.

Mali sene içinde yeniden işe başlıyanların, dördüncü madde mucibince verecekleri beyannamelerin tarihinden sonra gelen taksiti tam olarak vermeleri icap eder.

MADDE 8 — 10 nisan 1340 tarih ve 472 numaralı kanunun birinci maddesinde yazılı müessese ve kumpanyalar tarafından bir ay zarfında tahsil olunan nakliyat resmi, o ay nihayetinden itibaren kırk beşinci günü akşamına kadar bir bordro ile alâ-kadar malsandığın teslim olunur. Teslimat bordroları, her mevki için alman bilet ücretlerini ve nakliye resimlerini yekûnen irae eder. Maliye vekâletinden bidayeten müsaade alınmak şartile, bu teslimatın bir merkezden icrası caizdir.

İşbu müessese ve kumpanyalar tarafından tahsil olunan nakliyat resmi, müddeti zarfında malsandığın teslim edilmediği takdirde, resim miktarı yüzde on zammile tahsil olunur.

Nakliyat resminin müddeti zarfında malsandığın teslim edilmemesinden, müessese ve kumpanyaların müdür ve muhasebecileri de mesul ve zamin-dirler.

MADDE 9 — Resim karnesi almaksızın, bu kanun mucibince resme tâbi nakliye vasıtalarını işle-tenlerden veya resim ziyamı mucip olacak hilâfı hakikat beyanname verenlerden elli liradan aşağı ol-mamak üzere mahkeme kararile para cezası alınır.

Resim karneleri mündericatr hilâfına olarak üçüncü madde mucibince tayin olunacak yollarda seyrüsefer edenlerden, bu yollarda çalışanlara mah-sus resim, iki kat olarak tahakkuk ettirilir. Evvelec kendilerinin vermiş olduğu resim meveut ise, bu miktarın tenzilinden sonra bakiyesi tahsil olunur.

Nakliye vasıtalarının makina takatlerinde veya oturma yerleri adedinde ve seyrüsefer edeceği yol-larda resmin artmasını müstelzim tebeddüller için müddeti zarfında beyanname vermiyenlerden te-beddül dolayısıyla alınması lâzımgelen resim farkı, yüzde elli zammile tahsil olunur. Nakliye vasıtaları bu kanun mucibince almancak resim için zaman ve teminat hükmündedir.

MADDE 10 — Bu kanun mucibince vergiye tâbi tutulan nakliye vasıtaları satış ile iş tugal eyliyen ta-eirler, nakliye vasıtalarını bir yerden diğ er bir ye-re yürüterek nakletmek isterlerse, buldukları mahallin varidat tahakkuk idaresine müracaatla (meccanî vergi karnesi) alırlar. Bu karnenin müd-det, nakliye vasıtasının nakli için atlep edilen müd-dete munhasır olup karne içerisine meriyet müd-detinin mebd ei ve müntehası yazılır.

MADDE 11 — Gümrük tarife kanununun be-sinci maddesinin 14 üneü fıkrasına zeyledilen 1605 numaralı kanun mucibince Türkiye turing kulübü-nün triptiki ile hudutlardan Türkiyeye girecek nakliye vasıtaları için sahipleri, hudut gümrüğüne müracaatla (meccanî vergi karnesi) alırlar. Bu ne-vi vergi karnelerinin müddeti, nakliye vasıtasının Türkiyede kalacağı müddet kadar olup karne üzeri-ne hudut gümrük memuru tarafından işaret edilir.

Verginin tahakkuk ve tahsili

MADDE 12 — Altıncı maddenin (A) fıkrasın-da yazılı vergiler müessese ve şirketler tarafından bilet veya nakliye ücretine ilâveten ve bilet ve nak-liye ücretleriyle birlikte tahsil olunur. Bu suretle bir ay zarfında tahsil edilen mebalığ, iki nüsha bordro ile ertesi ayın nihayet yirminci günü akşa-mına kadar alâkadar varidat idaresine teslim olu-nur. İşbu bordrolar her mevki için alman bilet ve nakliye ücretlerini ve tahsil olunan vergi mikta-rını yekûnen irae edecektir. Bu suretle tanzim olunacak bordrolardan bir nüshası varidat idaresin-e saklanacak ve ikinci nüshası görüldüğü işaret edilerek alâkadalara iade olunacaktır.

Dördüncü madde mucibince nakliyat vergisini merkezi idarelerinin bulunduğu mahallin varidat idaresine teslim etmek vaziyetinde olan müessese ve şirketlere ait şubeler ve acentalıklar, buldukları mahallin varidat tahakkuk idaresine nakliyat ver-gisinin merkezi idareleri tarafından verilmekte ol-duğunu her üç ayda bir tahriren ihbar etmek mee-buriyetindedirler.

MADDE 10 — Aynen

MADDE 11 — Aynen

MADDE 12 — Aynen

MADDE 10 — Gerek 10 nisan 1340 tarih ve 472 numaralı kanun ile ve gerek işbu kanun mucibince tahakkuk edecek nakliyat resmi ve zam cezaları tahsili emval kanunu mucibince tahsil olunur.

MADDE 11 — Bu kanun 1 haziran 1932 tarihinden muteberdir.

MUVAKKAT MADDE — Dördüncü madde mucibince resim karnesi almak üzere beyanname verme müddeti 1932 malî senesine münhasır olmak üzere, bu kanunun neşri tarihinden itibaren iki aydır.

MADDE 12 — Bu kanunun hükümlerini İeraya İera Vekilleri Heyeti memurdur.

MADDE 13 — Altıncı maddenin (B), (C), (D) fıkralarında yazılı nakliye vasıtalarının vergileri:

Her sene malî senenin hulûlünden on beş gün evvel liman idareleri tarafından limana mensup nakliye vasıtalarının müseccel tonilâtolarını ve bunların sahiplerini ve adreslerini ve hangi sahalarda çalıştıklarını mübeyyin bir listesi tanzim olunarak mahallinin varidat idaresine teslim olunur.

Her sene malî senenin hulûlünden on beş gün evvel belediye daireleri, belediyede kayıtlı ve ruhsatıyesı alınmış olan nakliye vasıtalarının sahiplerini ve adreslerini, motör kuvvetlerini ve oturma yerleri adetlerini ve hangi sahalarda işlediklerini mübeyyin bir liste tanzim ederek mahallinin varidat idaresine tevdi eder.

Varidat idareleri gerek liman gerek belediye idarelerinden aldıkları listeler üzerine nakliye vasıtalarının vergilerini tarh ve ihbarname ile alâkadarlara tebliğ eder. Alâkadarlar tarafından ihbarnamelerin tebliği tarihinden itibaren on beş gün zarfında varidat idaresi nezdinde itiraz olunabilir. İtirazlar maddî hataya taallük eder. Bu suretle yapılan itirazlar aidiyetine göre liman idareleri ve belediye meclislerine sevkolunarak mezkûr merciler tarafından tetkik ve karara raptedir.

İtiraz edilmeyen veya itiraz üzerine karara iktiran eden tarhiyat kesbi katıyet eder.

MADDE 14 — Liman ve belediye idareleri, 13 üncü maddede yazılı senelik listelerden maada, malî sene içinde yeniden kayıt ve tescil edecekleri nakliye vasıtaları ile bu vesaitte ait devir ve teedit muamelelerini de 13 üncü maddedeki izahatı ihtiva etmek şartile, kayıt ve tescil tarihinden itibaren on beş gün zarfında mahallî varidat idaresine tahriren bildirmek mecburiyetindedirler.

MADDE 15 — 13 üncü madde mucibince tahakkuk edecek nakliyat vergileri haziran, teşrinievvel ve şubat aylarının birinci haftalarında olmak üzere üç müsavi taksitte tahsil olunur.

Tahsilât miktarları vergil karneleri üzerine kayıt ve tahsil tarihleri de işaret olunur.

MADDE 16 — Onuncu madde mucibince vergi karnesi almak mecburiyetinde olan nakliye vasıtaları sahipleri bu vesaiti istimale nihayet verilirse, nihayet on beş gün zarfında alâkadar vergi idaresine müracaatla keyfiyeti vergi karnesi üzerine kaydettirdikleri takdirde mutahakkak vergileri müteakip taksitten itibaren terkin olunur. Aksi tak-

MADDE 13 — Altıncı maddenin (B), (C), (D) fıkralarında yazılı nakil vasıtalarının vergileri:

Her sene malî senenin hulûlünden on beş gün evvel liman idareleri tarafından limana mensup nakil vasıtalarının müseccel tonilâtolarını ve bunların sahiplerini ve adreslerini ve hangi sahalarda çalıştıklarını mübeyyin bir listesi tanzim olunarak mahallinin varidat idaresine teslim olunur.

Her sene malî senenin hulûlünden on beş gün evvel belediye daireleri, belediyede kayıtlı ve ruhsatıyesı alınmış olan nakil vasıtalarının sahiplerini ve adreslerini, motör kuvvetlerini ve oturma yerleri adetlerini ve hangi sahalarda işlediklerini mübeyyin bir liste tanzim ederek mahallinin varidat idaresine tevdi eder.

Varidat idareleri gerek liman gerek belediye idarelerinden aldıkları listeler üzerine nakil vasıtalarının vergilerini tarh ve ihbarname ile alâkadarlara tebliğ eder. Alâkadarlar tarafından ihbarnamelerin tebliği tarihinden itibaren on beş gün zarfında varidat idaresi nezdinde itiraz olunabilir. İtiraz hakkı munhasıran maddî hataya taallük eder. Bu suretle yapılan itirazlar aidiyetine göre liman idareleri ve belediye meclislerine sevkolunarak mezkûr merciler tarafından tetkik ve karara raptedir.

İtiraz edilmeyen veya itiraz üzerine karara iktiran eden tarhiyat kesbi katıyet eder.

MADDE 14 — Aynen

MADDE 15 — Aynen

MADDE 16 — Onuncu madde mucibince vergi karnesi almak mecburiyetinde olan nakil vasıtaları sahipleri bu vesaiti istimale nihayet verilerse, nihayet on beş gün zarfında alâkadar vergi idaresine müracaatla keyfiyeti vergi karnesi üzerine kaydettirdikleri takdirde mutahakkak vergileri müteakip taksitten itibaren terkin olunur; aksi takdirde nak-

dirde nakliyat vergisi kendilerinden alınmağa devam olunur.

İşbu nakliye vasıtaları satılır veya ahara devredilirse sahipleri satış veya devir tarihinden itibaren on gün zarfında alâkadar vergi idaresine keyfiyeti haber vermeğe, vergi karnelerine satış veya devri kaydettirmeğe ve yeni sahibin isim ve adresini bildirmeğe mecburdurlar. Bu vesaite ait olup, henüz tediye edilmemiş bulunan taksit mevcut ise, yeni sahip bu ciheti deruhte eder ve alacağı vergi karnesine kayıt ve işaret ettirirse, devredene ait vergi devri alandan tahsil olunur.

Malî sene için, mükellef sahip olduğu nakliye vasıtasını daha az vergiye tâbi tutulacak nakliye vasıtasıyla tebdil ederse, keza on gün zarfında alâkadar vergi idaresine müracaat ederek vergi karnesinde keyfiyeti kaydettirdiği takdirde müteakip taksitten itibaren vergisi yeni nakliye vasıtası üzerinden alınır.

Müteferrik hükümler

MADDE 17 — Bu kanun mucibince nakliyat vergisinin bilet ve nakliye ücretleri üzerinden tahsili lâzımgelen ahvalde, bu resmi tahsil etmekte olan şirket ve müesseselere tahsil ettikleri verginin yüzde beşi Maliye vekâletinden tediye emri istihsaline lüzum kalmaksızın aidat olarak kendilerine terkolunur.

MADDE 18 — 17 inci maddede yazılı şirket ve müesseseler tahsil ettikleri nakliyat vergilerini kanunî miadında varidat idarelerine teslim etmedikleri takdirde vergi yüzde zam ile tahsil olunur. Şirket ve müesseselere tahsil olunan nakliyat vergisinin malsandığına teslim edilmemesinden bunların müdür ve muhasebecileri de şahsan mesul ve zamindirler.

MADDE 19 — Vergileri senelik olarak tahakkuk ettirilen mükellefler tahsil müddetleri zarfında borçlarını tediye etmedikleri takdirde beher taksit yüzde on zam ile tahsil olunur.

MADDE 20 — Bu kanunun kendilerine vazife tahmil ettiği liman ve belediye idareleri, miadında vazifelerini ifa etmedikleri takdirde bu idarelerin müdür ve reisleri sulh mahkemesi kararile yirmi beş liradan iki yüz liraya kadar hafif para cezasile tecziye olunurlar.

liyat vergisi alınmağa devam olunur.

İşbu nakil vasıtaları satılır veya ahara devredilirse sahipleri satış veya devir tarihinden itibaren on gün zarfında alâkadar vergi idaresine keyfiyeti haber vermeğe, vergi karnelerine satış veya devri kaydettirmeğe ve yeni sahibin isim ve adresini bildirmeğe mecburdurlar. Bu vesaite ait olup, henüz tediye edilmemiş bulunan taksit mevcut ise, yeni sahip bu ciheti deruhte eder ve alacağı vergi karnesine kayıt ve işaret ettirirse, devredene ait vergi devralandan tahsil olunur.

Malî sene içinde, mükellef sahip olduğu nakil vasıtasını daha az vergiye tâbi tutulacak nakil vasıtasıyla tebdil ederse, keza on gün zarfında alâkadar vergi idaresine müracaat ederek vergi karnesinde keyfiyeti kaydettirdiği takdirde müteakip taksitten itibaren vergisi yeni nakil vasıtası üzerinden alınır.

Müteferrik hükümler

MADDE 17 — Nakliyat vergisini bilet ve nakliye ücretleri üzerinden tahsil eden şirket ve müesseseler, bu vergileri kanunî miadında varidat idarelerine teslim etmedikleri takdirde vergi yüzde on zam ile tahsil olunur. Şirket ve müesseselere tahsil olunan nakliyat vergisinin mal sandığına teslim edilmemesinden bunların müdür ve muhasebecileri de malen mesul ve zamindirler.

MADDE 18 — Hükümetin 19 uncu maddesi aynen.

MADDE 19 — Bu kanunun kendilerine vazife tahmil ettiği liman ve belediye idareleri, miadında vazifelerini ifa etmedikleri takdirde bu idarelerin müdür ve reisleri mahkeme kararile 25 liradan 200 liraya kadar hafif para cezasile tecziye olunurlar.

MADDE 21 — Bu kanunda yazılı vergi karnelerini kanunun tayin ettiği müddetlerde almaksızın nakliye vasıtalarını işletenler elli liradan aşağı olmamak üzere hafif para cezasile teeziye edilirler.

MADDE 22 — Bu kanun mucibince vergiye tâbi tutulan nakliye vasıtalarını işleten şirket ve müesseselerin hesaplarını alâkadar varidat tahakkuk ve tetkik memurları ve Maliye müfettişleri mahallen tetkik etmek salâhiyetini haizdirler.

MADDE 23 — Bu kanun mucibince tahakkuk ettirilecek nakliyat vergisi ve zamları tahsili emval kanunu mucibince tahsil olunur.

MADDE 24 — 10 nisan 1340 tarihli ve 472 numaralı nakliyat vergisi kanunu mülğadır.

MADDE 25 — Bu kanun neşri tarihinden on beş gün sonra muteberdir.

MADDE 26 — Bu kanunun icrasına Maliye vekili memurdur.

MADDE 20 — Bu kanunda yazılı vergi karnelerini kanunun tayin ettiği müddetlerde almaksızın nakil vasıtalarını işletenler 50 liradan aşağı olmamak üzere mahkeme kararile hafif para cezasile teeziye edilirler.

MADDE 21 — Hükûmetin 22 inci maddesi aynen

MADDE 22 — Hükûmetin 23 üncü maddesi aynen

MADDE 23 — Hükûmetin 24 üncü maddesi aynen

MADDE 24 — Bu kanun 1 haziran 1932 tarihinden muteberdir.

MADDE 25 — Hükûmetin 26 mer maddesi aynen

20 - 4 - 1932

Bş. V.	Ad. V.	M. M. V.
<i>İsmet</i>		<i>Zekâi</i>
Da. V.	Ha. V. V.	Ma. V.
<i>Ş. Kaya</i>	<i>Ş. Kaya</i>	<i>M. Abdülhalik</i>
Mf. V.	Na. V.	İk. V.
<i>Esat</i>	<i>Hilmi</i>	<i>M. Şeref</i>
S. İ. M. V.	G. İ. V.	Zr. V.
<i>Dr. Refik</i>	<i>Ali Rana</i>	<i>Muhlis</i>